



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 📠: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/507/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

268/2013. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. július 11-én előterjesztett **panaszát** a 2013. szeptember 18-án –dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A 2013. július 11-én elektronikus úton előterjesztett, a Testület mellett számos más szervezetnek címzett beadványában a panaszos a Budapesti Rendőr-főkapitányság ... kerületi Rendőrkapitánysággal (továbbiakban: kerületi rendőrkapitányság) kapcsolatos sérelmeit sorolja fel. Az ügy előzményeként a panaszos előadta, hogy a szomszéd által végzett illegális bontás következtében a lakása megsérült, illetve, hogy a lakás melletti területen – a R. utca * szám alatt – illegális szemét van lerakva. 2011. december 12-én feljelentést akart tenni a panaszos a kerületi kapitányságon, azonban az ügyeletes tiszt üvöltözött vele, „olyan testtartást vett fel, amelyet támadás előtt szokás”, majd kizavarta a panaszost az épületből. A panaszos később felhívta a rendőrkapitányt, aki azt mondta, menjen vissza, és nyugodtan tegye meg a feljelentését. Az ügyből kifolyólag többször is feljelentést kellett tennie a panaszosnak, továbbá máskor is előfordult, hogy nem vették fel a bejelentését, illetve a Sz. utca *. szám alatti társasház közös képviselője ellen megtett feljelentés ügyében sem kapott választ.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ezt követően a beadvány azzal folytatódik, hogy „hetekkel ezelőtt” a lakása folyosóján igazoltatni akarta a panaszost egy rendőr, anélkül, hogy ennek megmondta volna az okát. A panaszosnál nem volt irat, ezért a lakása irányába indult, a rendőr azonban taszigálni, lökdösni kezdte. A panaszos visszament a lakásába, ahova már rendőr nem követte. Az esetet a panaszos telefonon jelezte a kerületi rendőrkapitánynak, aki csak kinevette őt.

Legközelebb 2013. július 11-én történt incidens, amikor a panaszos lakása ajtaján úgy dörömbölt valaki, hogy az ajtó majdnem beszakadt, sérülések keletkeztek rajta. A panaszos kéri kárainak megtérítését és az eset kivizsgálását.

Az előadó testületi tag 2013. július 12-én kelt tájékoztató levelében részletesen tájékoztatta a panaszost a Testület eljárásáról, hatásköréről, valamint kérte, hogy nyilatkozzon arról, hogy mely szerv eljárását kéri az ügyben, tekintettel arra, hogy a beadványát a BRFK központi címére is elküldte, valamint felhívta őt arra, hogy panaszát aláírásával is erősítse meg. A panaszos a levelet 2013. július 20-án vette át.

2) A panaszos 2013. július 15-ei elektronikus úton elküldött panasz-kiegészítésben leírja, hogy már többször kérte a hatóságokat, hogy biztosítsák számára azt, hogy a biztonságban tudjon közlekedni az épületben, ahol lakik. A panaszos továbbá előadta, hogy szomszédai zaklatásának van kitéve, amit már többször jelentett a rendőrségnek, azonban ez ügyben nem történt előrelépés. Mindamellet a panaszos gyanítja, hogy a szomszédok valami valótlan állíthattak a rendőrségnek, ami miatt „letámadták” őt a folyosón.

A panaszos összességében kifogásolja a rendőrség törvénytelen eljárását, akik nem tettek semmit az illegális szemét ellen.

3) A panaszos 2013. július 17-én kelt – szintén több szervezetet megszólító – elektronikus levelében kéri az ügyének kivizsgálását.

4) A panaszos 2013. július 20-án kelt – valamennyi korábbi szervezettnek címzett – elektronikus levelében az alábbiakat adta elő, a Testület kérdéseire válaszolva.

a) A Testület felhívta a panaszost, hogy az általa kifogásolt, első esettel kapcsolatban jelölje meg a pontos dátumot. A panaszos azt írja, hogy az eset kora tavasszal történt, a pontos napot nem tudja megmondani, de talán utána tud nézni. Az esettel kapcsolatban elmondta, hogy a rendőr tudomására hozta, hogy véleménye szerint a lakása folyosóján nem kell magánál tartani az igazolványát, majd megkérdezte, hogy miért akarják őt igazoltatni, valamint felszólította a rendőrt, hogy jelölje meg jogszabállyal alátámasztva az intézkedése okát. A rendőr nem tudott erre mit felelni, azt válaszolta, hogy a rendőrség akkor igazoltat, amikor akar. A panaszos újból elmondta, hogy az igazolvány a lakásán van, majd a rendőr közölte, hogy ha nem tudja magát igazolni, akkor előállítja. A panaszos sokadszor is elmondta, hogy az igazolvány a lakásán van, erre a rendőr lökdösni kezdte, és azt a panaszos felszólítására sem hagyta abba. Ezt követően a panaszos elindult a lakásába, majd a rendőr nem jelentkezett többet.

b) A második esettel kapcsolatban annyit mondott el a panaszos, hogy 2013. július 11-én reggel 8 és 9 óra közt voltak a gázszerek a lakásán, akik „emberi módon kopogtak és elvégezték a munkájukat”. Ezt követően kezdtek el dörömbölni a panaszos ajtaján, a panaszos

próbálta megnézni, hogy ki az, de kintről eltakarták a kukucskalót. A dörömbölés negyed óráig tartott. Az ajtó és a kilincs is megsérült. A panaszos nem tudja, hogy rendőrök voltak-e, mivel nem látott ki, de gyanítja, hogy rendőrök lehettek, mert „a házban lakók azt mesélték, hogy egyenruhások jártak a házban”.

A levél további részében a panaszos a szomszédokkal fennálló problémáiról számol be, aminek ismertetésétől a Testület eltekint.

5) 2013. július 20-án a panaszos még egy elektronikus levelet küldött valamennyi korábbi szervezetnek, amelyben kérte, hogy küldjék meg részére az állampolgári jogaira vonatkozó jogszabályokat.

6) A panaszos 2013. augusztus 13-én kelt rendőrségnek címzett, és a Testületnek másolatban eljuttatott elektronikus levelében arról ad tájékoztatást, hogy ismeretlen tettes ellen feljelentést tett az ajtajának megrongálásával kapcsolatban. A beadványában úgy fogalmaz, hogy 2013. július 11-én „valószínűleg egyenruhások betörési kísérletet hajtottak végre a lakásán”.

7) A panaszos újabb, szintén 2013. augusztus 13-án kelt levelében csatolt egy kézírásos dokumentumot aláírásával, a rendőrségnek címezve, amelyben leírja, hogy újra kéri ügyének vizsgálatát, újra feljelentést tesz amiatt, hogy 2013. július 11-én számára ismeretlen, valószínűleg egyenruhás rendőrök próbálták lakása ajtaját betörni (nem tudja pontosan, hogy kik voltak, mivel elsötétítették az ajtó kilátóját), ami emiatt megrongálódott, becsukni nem lehet.

8) A panaszos 2013. augusztus 22-én előterjesztett elektronikus levelében ismételt feljelentést tesz a 2013. július 11-ei eset miatt.

9) A panaszos 2013. augusztus 30-án újabb, számos szervezetnek címzett elektronikus levelében kéri a kerületi rendőrkapitányság felelősségre vonását, mivel őt elmondása szerint többször zaklatták, ez alkalommal 2013. augusztus 30-án, péntek este 21 óra 15 perckor magukat rendőröknek kiadók alakok kaputelefonáltak fel neki a lakására, akiket nem engedett be, de bejutottak a házba és kopogtattak ajtaján, „holott egyértelműen megmondta nekik, hogy péntek 21 óra után ne zaklassák a lakásán”. Beadványát a panaszos azzal zárja, hogy ismételt feljelentést tesz, és kéri, hogy a kerületi rendőrkapitányságnak „nézzenek utána”.

10) A panaszos 2013. szeptember 9-én újabb elektronikus levelet küldött rendkívül széles körben – számos Belügyminisztériumban, illetve Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumban dolgozó személy részére, a BRFK-nak, a Testületnek –, amely levélben kéri az egyenruhás alakok által a bejárati ajtaján okozott károk megtérítését és a kerületi rendőrkapitányság kizárását.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a

kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselőjében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a Testület felhívhatja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2013. július 15-én kelt levelében a Testületre irányadó hatásköri szabályok ismertetése mellett felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását a Testülettől. A levél tartalmazta azt is, hogy a panaszosnak választania kell, hogy melyik szerv eljárását kéri, mivel az Rtv. fent ismertetett rendelkezései a párhuzamos eljárást hivatottak kizárni. A tájékoztató levelet a panaszos 2013. július 20-án átvette.

A fent megjelölt időpont óta, a levélben megadott határidőn belül a panaszos nem kérte saját aláírásával megerősítve a Testület eljárását, a határidő lejártá után küldött e-mailekben is a rendőrséget szólította meg (a BRFK központi e-mail címe mellett konkrét ügyintézők címe is szerepelt a címzettek közt).

Megjegyzni ugyanakkor a Testület, hogy amennyiben a panaszos panaszát aláírásával megerősítette volna, a panaszos által kifogásolt sérelmek közül az első esettel kapcsolatban a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő nyilvánvalóan lejárt. (A panaszos a Testület felhívása ellenére ugyan nem jelölt meg a pontos dátumot, mindössze annyit írt válaszában, hogy az „eset kora tavasszal történt, a pontos napot nem tudja megmondani, de talán utána tud nézni”. A konkrét dátum ismerete nélkül is megállapítható azonban, hogy a kora tavasszal történt eset vonatkozásában az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésében foglalt 20 napos határidő már jelen panasz előterjesztése (2013. július 11.) előtt lejárt, mivel az őt ért sérelemről – nevezetesen, hogy őt lakása körfolyosóján igazoltatni akarták – az intézkedés időpontjában szerzett tudomást.) A beadványban található, másik esetre vonatkozó eset kapcsán pedig az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdéséből következően az intézkedő rendőrök büntetőjogi felelősségét megállapítására nem terjed ki a Testület hatásköre, így nem vizsgálhatta volna, hogy a rongálást a rendőrök elkövették-e vagy sem, mint ahogyan a panaszos által igényelt kártérítés megítélésére sem jogosult a Testület. A Testület a korábbiakban tájékoztatta a panaszost az irányadó hatásköri szabályokról.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja és az Rtv. idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Kozma Ákos
testületi tag (elnökhelyettes)

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Fėja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET